

kiwi

Distanční výuka

Odpoledne před školou

Ekovýjezdy a GO programy

**Září–říjen 2020
Číslo 180**

Slovo šéfa

Mgr. Bc. Daniel Kaiser

Milé čtenářky a milí čtenáři
Kiwi magazínu!

První měsíc 93. školního roku máme za sebou. Divný měsíc... Nerozeznáme se podle celé tváře vzhledem k rouškám. Ale důležité je, že jsme ve škole. Bezstarostné dny minulých let jsou pryč. Musíme brát v potaz, že se můžeme nakazit, ev. nakazit někoho jiného. I ve škole máme případy osob, které neměly žádné příznaky nemoci, přesto byly nositeli viru. A tak bereme ohled i na druhé, člověk nikdy neví. Učitelé se dusí v respirátorech, špatně si rozumíme, ale v očích vidím vzájemnou solidaritu. Moc všem ohleduplným děkuji. Děkuji i rodičům, kteří v případě podezření u člena rodiny nechají své děti raději doma, aby neriskovali zavlečení viru

do školy. Držíme se zatím dobře a díky nošení roušek na tom zdaleka nejsme tak, jako jiné školy.

Vítám mezi námi Huculy, Gaviály a Fénixy – naše první třídy! Ať se vám daří! Některé původně plánované akce se nemohly uskutečnit, ale jiné za hygienických pravidel, se uskutečnit mohly! Ekovýjezd 5. ročníku, GO programy 6. ročníku, výjezd školního parlamentu atd. Vaši zvolení zástupci na výjezdu zvolili nové kapitány a předsedkyni školního parlamentu, která si určila svoji tajemnici. K nim se můžete obracet s nápady a návrhy, oni k vám budou přenášet další informace osobně nebo prostřednictvím školního rozhlasu.

Výbor parlamentu

Předsedkyně ŠP:

Lucie NOSÁLKOVÁ

Tajemnice:

Klára BĚLOHRADSKÁ

Kapitánka 4. ročníku:

Adéla VÍTKOVSKÁ

Kapitánka 5. ročníku:

Tereza POPOVÁ

Kapitánka 6. ročníku:

Julie LE LIEVRE

Kapitán 7. ročníku:

Adam SOBOTÍK

Kapitánka 8. ročníku:

Tereza ŠTANCLOVÁ

Kapitánka 9. ročníku:

Lucie NOSÁLKOVÁ

Třídy si převzaly patronáty nad některými akcemi a přicházely s nápady na nějaké hry a úkoly, které nevyžadují kontakt tříd.

Školní zahrada od března byla klidným rájem pro zvířata. Mnozí ptáci zde zahnždili a objevil se i skvost – rozela pestrá (viz obr.), která žije na Novém Zélandu a asi někomu ulétla. Po 3 měsíce pobývala u školičky, paní uklízečky jí nosily zob. Skamarádila se s hrdličkami, ale v červenci zmizela, snad ji původní majitel našel. Zahrada je nyní domovem různých brouků a ježků. A v červenci tady přivedla na svět zaječice mládě. Když zahrada navečer ztichne, jde se pást. Několik dětí již zajíčka vidělo, stačí být tichý... Podívejte se aspoň na jeho fotky. Kéž se mu u nás bude dařit!

Objevujte svět, pozorujte zákonitosti přírody, rozvíjejte myšlení, a hlavně držme se ve zdraví co nejdéle, ať můžeme být spolu ve škole. Je to přeci jen větší zábava než dřepět doma u monitoru....

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Obsah čísla	3
Výjezd školního parlamentu	4
Rozhovor se Zuzanou Štecherovou	4-5
Distanční výuka	5-6
Distanc	6
Sněhulák	6
Odpoledne před školou	7-9
Tučňáci na ekovýjezdu	10
Go program	
Opice	10-11
Rosničky	11-12
T-mobile olympijský běh	12
Jiří Menzel	13
28. září - Den sv. Václava	13
Helpes	14
Příběh staré židle	15
Šumava	16

Redakce

**Josef Kuneš, 3. A; Petr Podlešák, 4. Z;
Marie Anna Jechová, Linda Felgrová, Angelika Divišová, 7. L;
Jan Myslík, 8. H;
Josefina Černovská, Klára Slámová, Marek Chudoba, 9. G**

Foto a úprava fotografií Blanka Štěrbová, pokud není uvedeno jinak.

Výjezd školní parlamentu

Ája, Sofie a Terka, 8. H

Vpátek 18. září jsme jako zástupkyně 8. H odjely za výjezd školního parlamentu do Staré Živohoště. Plnili jsme tam spolu s ostatními parlamentáři různorodé úkoly, jak na logiku, tak na štěstí, abychom dostali body do školní hry. Výjezd sloužil také

k seznámení s ostatními parlamentáři. Jak jste si možná všimli, byli tam vybráni i kapitáni jednotlivých ročníků, jejichž jména najdete na nástěnce v přízemí 2. stupně. Výjezd se nám všem moc líbil, protože jsme měli pořád co dělat.

Rozhovor se Zuzanou Štecherovou

Za redakční radu Jan Myslil, 8. H

Co vás vedlo k tomu, že jste se stala učitelkou?

Upřímně jsem nikdy nesnila o tom, že bych se chtěla stát učitelkou. Dlouho jsem nevěděla, čím se chci jednou živit, a trochu mě i znervózňovalo to, že někteří spolužáci mají celkem jasnou představu o své budoucnosti.

Na gymplu mě nejvíce bavila čeština a základy společenských věd, naopak přírodní vědy šly hodně mimo mě. Na začátku 4. ročníku jsem přemýšlela, jak bych mohla své znalosti uplatnit a kam si podat přihlášku na VŠ. Lákalo mě především studium speciální pedagogiky, kam jsem se ale bohužel nedostala. Jednou bych si chtěla toto vzdělání doplnit.

Podala jsem si také přihlášku na pedagogickou fakultu, obor český jazyk + občanská výchova, s tím, že jsem si nebyla jistá, zda jednou chci učit. Udělala jsem přijímací zkoušku a dostala jsem se na Pedagogickou fakultu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Ve čtvrtém ročníku jsem měla praxe na základních školách a zjistila jsem, že učení

je vlastně fajn a že mě to baví.

Proč jste si vybrala tuto školu?

Absolvovala jsem přibližně 10 pohovorů v Praze. Většina škol, které jsem navštívila, byla sídlištního typu. Měla jsem z nich smíšené pocity. Jakmile jsem přijela sem na Spořilov, věděla jsem hned, že tohle je škola, kde bych chtěla působit. Dobrý pocit jsem měla jednak z vedení, jednak z prostředí školy.

Učíte češtinu a VOZ. Byly to vaše oblíbené předměty na základní škole?

Ano, byly. Na základní škole jsem měla na češtinu hodně přísnou paní učitelku, a za to jsem byla poté na gymnáziu opravdu ráda. Občanská výchova (ZSV) mě začala spíše bavit až na gymnáziu. Nejvíce mě ze ZSV bavila psychologie a sociologie.

Kterou část češtiny máte nejvíc ráda? Mluvnici, sloh, nebo literaturu?

Jednoznačně mluvnici.

Cestujete ráda?

Ano, cestuji. Baví mě poznávat cizí místa, odlišnou kulturu a ochutnávat nová jídla.

Foto: Z. Štecherová

Jaké země jste navštívila?

Navštívila jsem naše sousedy vyjma Polska. To musím co nejdříve napravit! Dále jsem navštívila Anglii, Francii, Itálii, Chorvatsko, Bosnu a Hercegovinu, Řecko, Rumunsko, Holandsko, Egypt a Turecko. Poslední dobou mě nejvíce láká Amerika.

Která ze zemí, jež jste navštívila, se vám líbila nejvíce?

To asi nedokážu říci. Každá země má něco jedinečného, specifického. Mám ráda přírodu, a proto se mi moc líbilo v Rakousku či Německu, kde je spousta jezer a hor.

Jak jste se v cizině domluvila? Které cizí jazyky umíte?

V cizině jsem mluvila anglicky. Uměla jsem dříve i celkem dobře německy, ale jakmile člověk jazyk přestane používat, rychle ho bohužel zapomene. Učte se proto cizí jazyky, co nejvíce to jde! Nikdy se vám neztratí. Jak se říká: „Kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem.“

Jakou školu jste vystudovala?

Jsem stále studentkou Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Kolik je vám roků?

Vy jste ale zvědavci! :D Je mi 24 let.

Odkud pocházíte?

Pocházím z malého města jménem Zruč nad Sázavou ležící v okrese Kutná Hora. Kdo rád navštěvuje památky, přijďte se k nám v letní sezóně podívat na místní zámek.

Máte doma nějaké zvířátko?

Jsem milovnice koček. Ve Zručí u rodičů mám kočku a kocoura. V Praze na bytě chovám Bettu bojovou, která se jmenuje se Kroko.

Sportujete? Který sport máte nejradši?

Sportuji. Nejvíce mám ráda volejbal, snowboard a brusle. Ráda zajdu i do fitness centra na jumping nebo kruhový trénink.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek?

Neprožila, ale lákal by mě skok padákem. Tak třeba si tento sen jednou splním.

Jezdíte autem, nebo radši chodíte pěšky?

Chodím ráda na procházky do přírody, ale pokud někam spěchám nebo potřebuji nakoupit, dám přednost autu.

Máte auto?

Ano, mám. Ve 20 letech jsem dostala od rodičů auto, abych byla samostatnější a pořádně se rozjezdila. Důvodem bylo i to, že tatku nebavilo mě pořád někam odvážet. :D

Co se týče mého řízení, tak se musím přiznat, že v Praze nejsem moc dobrá řidička. Ve velkém provozu mě řízení stresuje, a ke všemu neumím podélně parkovat.

Hrajete hry na počítači?

Jeden čas mě bavila hra Dobovýt.

Líbí se vám na naší škole?

Ano, líbí. Učím zde sice jen měsíc, ale doufám, že se můj názor nezmění. :))

Děkujeme za rozhovor! :-)

Distanční výuka

Petr Podlešák, 4. Z

V naší třídě probíhala distanční výuka tak, že nám paní učitelka posílala vždy večer přípravy na další jeden nebo dva dny. Když jsme si všechny úkoly udělali, museli jsme je vyfotit a nahrát na aplikaci Microsoft Teams. Tam nám je pak paní učitelka hodnotila. Když karanténa začala, nejdříve jsme všechny úkoly paní učitelce posílali přes email, ale Teams jsou mnohem lepší. Každé

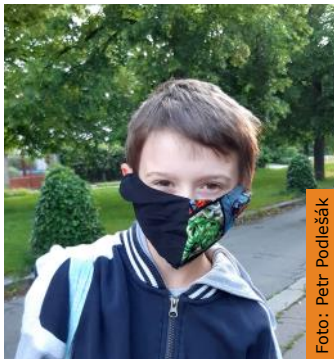

Foto: Petr Podlešák

dopoledne v 10,30 jsme měli hodinu on-line výuky přes ZOOM s paní učitelkou a paní asistentkou a všemi dětmi ze třídy.

Škola mi ale hrozně chyběla, nejvíc kamarádi, ale i učení ve třídě je mnohem lepší, protože si myslím, že je lepší se všechno naučit ve škole a přijít domů a už mít čas na něco jiného. S kamarády jsme si sice mohli psát nebo volat,

občas jsme se i sešli na hřišti na fotbal, ale není to, jako když se vidíme každý den ve škole. Taky mi chyběly kroužky ve škole a školní knihovna.

Co se mi na distanční výuce líbilo, bylo to, že jsem se musel naučit hodně pracovat s počítačem, potom také, že paní učitelka nám jednoho dne napsala, že budeme dělat lapbook. Paní učitelka nás rozřadila do skupin

podle 5 obratlovců: zajíc, ještěrka, sýkora, skokan zelený a štika, a každá skupina si musela vyhledat informace ohledně svého zvířete na internetu a v encyklopediích. Potom jsme si přes Teams volali a rozdělili si úkoly a dohodli se, jak bude vypadat miniknižka do lapbooku o našem zvířeti. Také jsme měli ještě za úkol vytvořit prezentaci o našem zvířeti, kterou jsme pak na Zoom konferenci prezentovali ostatním dětem ze třídy.

Distanc

Marie Anna Jechová, 7. L

Na začátku karantény a distanční výuky jsem byla asi jedna z mála, komu tato situace přišla obtížná. Věděla jsem, že se neuvídím se spolužáky, a také jsem vědě-

la, že se mi doma hůře soustředí na učení. Chvilí mi trvalo si na tento režim zvyknout. Ale pak, když to končilo... jsem si zase nemohla odvyknout :-)

Sněhulák

Daniel Kaiser

Od začátku bylo plánováno, že socha ozdobí na určitou dobu proluku v ulici Politických vězňů v Kolíně.

Čas přibližně jednoho roku k vystavení ve veřejném prostoru vypršel. A tak byla z původního místa odstraněna. Jejím autorem je sochař Michal Novotný, který uspěl v soutěži Současné umění v ulicích Kolína. Sněhuláka, který měl nejen mezi Kolíňáky řadu příznivců, měl následně vystřídat Neviditelný dům. A sněhulák se přestěhoval na naši školní zahradu. :-)

Foto: Daniel Kaiser

Odpoledne před školou

Blanka Štěrbová

V pondělí 31. srpna proběhla na školní zahradě tradiční akce Odpoledne před školou. Fénixové, Gaviálkové a Huculové se spolu s rodiči, žáky 6. R a učitelkami v rolích pohádkových bytostí výborně bavili.

Tučňáci na ekovýjezdu

Agáta, Antonín a Matěj, 5. T

Vybrala a zapsala Blanka Štěrbová

Ve středu 9. září jsme jeli rychlíkem s kupičky do Vlašimi, do ParaZoo. V ubytovně jsme tam spali dvě noci. Ubytovali nás dohromady v sedmi pokojích. ParaZOO je ZOO, ve které jsou stále nemocní či zranění živočichové (například zlomené křídlo, péče lidí). Každý den jsme měli program s instruktory. Měli tam krkavce, veverku, nějaké sovy, kunu, divokou kočku, želvu a dvě vydry. Celou dobu jsme hráli spoustu her a jeden den jsme se rozdělili na tři skupiny a každá lovila někde jinde. Někdo v náhoně,

někdo v potoce, já v řece Blanici. Chytali jsme různé živočichy. Nachytali jsme hodně splešťulí blátivých. Poslední den byl nejlepší, v dílně jsme si vyráběli káču pomocí pily, smirkového papíru a kladiva. Taky jsme se s Jirkou naučili písničku na Pata a Mata:

Dvakrát měř, jednou řež.

Nestrachuj se, že to všechno nezvládneš.

Dvakrát měř, jednou řež.

Hlavně, ať se do prstíku nežízneš...

Go program - Opice

Šestáci byli letos opět na GO programu, a to ve Staré Živohošti. Jaké to bylo? Co se tam dělo? To popsaly OPICE.

Go program byl plný aktivit, her. Hráli jsme indiánský baseball, který nás bavil ze všech her nejvíc. Druhý den jsme šli na rozhlednu, bylo to super (alespoň jsem spálila nějaké ty tuky). Rozhledna byla pěkná, ačkoli jsem se tam bála vylézt. Stálo to za to, byly vidět skoro celé Slapy. Taky jsme cestou potkali nejvíc roztomilé krávy, co

jsem kdy viděla. Byla tam i mláďata, taky roztomilá. Měli jsem cestou i hru. Byla jsem tak unavená, že jsem večer padla. Večer jsme hráli hru Limeriky – hraje se to tak, že jsou dvojice a jeden z dvojice se běží naučit básničku. Když se ji naučí, tak má za úkol naučit ji toho druhého. Byli jsme ještě na bowlingu a strašně mě to bavilo. Byli tam s námi Marek a Matyáš z 9. G, dobře jsme je poznali. GO program se mi líbil, protože jsme byli hodně venku.

Go program - Rosničky

Valášková Klára, Poláková Nela, Farkas Klára, 6. R

Vybrala a zapsala: Zuzana Štecherová

V pondělí 14. 9. jsme se třídou jeli na Go program na Starou Živohošť. Účelem toho výjezdu bylo seznámit se s novým třídním učitelem a novými žáky. Na program jsme odjízďeli v 8.30 hod. ze školy. Cesta autobusem trvala přibližně hodinu a půl.

Když jsme dorazili na místo, hráli jsme sportovní a seznamovací hry. Po hrách jsme se šli teprve ubytovat do svých pokojů. Byli jsme ubytováni v penzionu, kde jsme měli snídaně, obědy, svačiny a večere. Po tom, co jsme si

vybalili věci, měli jsme oběd a vyrazili na 4kilometrový výšlap na rozhlednu. Po výšlapu jsme se šli vykoupat do bazénu. Voda byla studenější, ale nám to nevadilo, protože bylo vedro. Večer nás opět čekalo hraní her.

Druhý den jsme vstávali v 7.30 hod. Po snídani nás čekalo hraní her a před obědem jsme mohli jít do bazénu. Odpoledne jsme si šli zahrát bowling. Byli jsme rozděleni do 4 týmů po 7 lidech. Užili jsme si spoustu legrace. Večer se konal táborák, při kterém jsme opékali buřty a hráli vtipné scénky.

Třetí den ráno jsme už balili a po snídani nás čekal odjezd domů. Když jsme přijeli do Pra-

hy, rozloučili jsme se a šli směrem domů. Moc se nám na Go programu líbilo.

David Chloupek, David Šopov, 6. R

1 4. září jsme se s třídou 6. R vydali na GO program do Staré Živohoště. Nikoho jsme z té třídy neznali a nevěděli jsme, co od nich máme čekat. Všichni nás ale mile překvapili svým vzorným chováním, důvtipem

a zápletem do aktivit. Myslíme si, že si to děti díky učitelům a hrám náravně užily. My jsme si GO program také užili a příštím deváťákům účast na GO programu doporučujeme.

T-mobile olympijský běh

Andrea Dudrová

T-mobile olympijský běh se letos běžel v celé České republice až v září.

Naše škola se také zapojila do této akce a 16.9 jsme zorganizovali školní olympijský běh, ve kterém běželo 220 dětí ze všech 1.- 3. tříd.

Všichni běh zvládli na výbornou a v cíli obdrželi medaile.

Foto: Andrea Dudrová

Jiří Menzel

Josefina Černovská, 9. G

Dne 5. září 2020 zemřel filmový a divadelní režisér a herec Jiří Menzel. Bylo mu 82 let. Během své kariéry natočil množství úspěšných filmů, z nichž nejznámější je Vesničko má středisková z roku 1985. Podle předlohy Bohumila Hrabala natočil film Ostře sledované vlaky, za který získal v roce 1966 filmovou cenu Oscara v kategorii nejlepší cizojazyčný film. Menzelova divadelní kariéra byla od 60. let spjata s pražským činoherním klubem. Ve svém filmu Rozmarné léto podle předlohy Vladislava Vančury vytvořil nezapomenutelnou roli pouťového artisty Arnoštka. Mezi jeho další filmové počiny patří např. Postřižiny, Na samotě u lesa, Skřivánci na niti, Slavnosti sněženek a mnoho dalších. Jiří Menzel, který od 80. let často spolupracoval s autorskou dvojicí Smoljak/Svěrák, patřil mezi nejlepší režiséry.

28. září - Den sv. Václava

Petr Podlešák, 4. Z

28. září slavíme svátek svatého Václava. Byl to syn Vratislava I. a Drahomíry. Vychovávala ho jeho babička svatá Ludmila, kterou měl moc rád. Jeho matka Drahomíra ale na ni žárlila, a tak ji nechala zabít. Vrazi Ludmilu uškrtili jejím vlastním šátkem, aby neprolili krev a ona se nestala mučednicí. Děda Václava byl Bořivoj I. – to byl první český kníže z rodu Přemyslovců.

Kníže Václav byl oblíbený, dělal dobré skutky a chtěl udržet mír s Německem. Jeho bratrovi Boleslavovi se ale nelíbilo, že Václav odvádí část dobytka, ovoce, zeleniny, obilí a peněz německému císaři a chtěl s Německem válčit.

Pozval proto Václava do Staré Boleslavi, kde uspořádal večeři, možná křtiny. A když šel pak Václav ráno na mši, tak ho nechal před kostelem zavraždit. A to se stalo právě 28. září 935.

Povídá se, že v hoře Blaník spí blaničtí rytíři. Až bude české zemi nejhůř, nahoře na hoře Blaník je uschlý dub, jeho listy se začnou zelenat a svatý Václav vyjede s celým vojskem na Karlův most, jeho kůň klopýtne a odkopne kámen, pod kterým se skrývá Bruncvíkův meč a svatý Václav pozvedne meč a řekne: „Všem nepřátelům české země hlavy dolů.“ A tak se taky stane.

Helppes

Marie Anna Jechová, 7. L

Helppes je organizace, která cvičí psy pro postižené lidi. Cvičí psy jak asistenční, tak vodící. Asistenční pes pomáhá hlavně lidem s psychickými problémy. Vodicího psa nutně potřebuje ke svému životu slepec. Vodicí psi umějí například vodit slepce správným směrem, zastavit na konci chodníku a páníčka převést přes silnici po přechodu. Doma umějí otevřít lednici a přinést jídlo a pití, podat ovladač na televizi, pomoci s oblékáním, přinést spadlé věci a podobně.

Asistenční pes je pro lidi s psychickou poruchou hlavně emocionální podporou. Když má páníček například úzkost z velké hustoty lidí, pes začne odvádět jeho pozornost, aby se cítil lépe.

Mám kamaráda, který má asistenčního psa, kterého vycvičila tato organizace. Zeptala jsem se ho na pár otázek.

Jak dlouho máš asistenčního psa?

Dva roky

Jak se jmenuje?

Sunny.

Jaká je to rasa?

Zlatý retrívr.

Jak je starý?

Tři a půl roku.

Jak ti pomáhá?

Zklidňuje tiky, pomáhá, když jsem ve stresu.

Spává v tvém pokoji?

Ano.

Má svoje oblíbené místo?

Ano, na vaku.

Jaké pamlsky má rád?

Píškoty.

Jaké dovednosti umí kromě asistenčních?

Podávat packu a cinkat na zvonek.

Je přítulný i k jiným lidem?

Ano.

Slintá?

Ano.

Jak se dostal k organizaci Helppes?

Koupili ho na Slovensku z chovné stanice.

Má tvůj pes nějaké sourozence?

Ano, 12.

Jsou taky asistenčními psy?

Ne.

Máš doma ještě nějaké jiné zvíře? Jak se k němu chová tvůj pes?

Ano, mám dvě kočky, chová se mile.

Příběh staré židle

Matyáš Křepinský, 9. G

Na půdě na chalupě jsem našel starou židli, kterou prababička bylo líto vyhodit. Rozhodl jsem se ji vrátit do původního stavu a vytvořit starý odlesk prababiččiny doby. Do původního stavu jsem židli vrátil v rámci volitelné pracovní výchovy. Stará židle byla zaprášená, popraskaná, rozklížená a oprýskaná. Nejprve jsem židli očistil vlažnou vodou se saponátem. Poté jsem pečlivě očistil spoje, které jsem natřel lepidlem na dřevo, židli opět sestavil a stáhl truhlářskými

ztužidly. Zároveň jsem vyměnil staré zrezlé spojovací šrouby. Odstraňovačem starých nátěrů jsem se pak zbavil opatrně zbytků starých barev. Židli jsem nechal oschnout a pečlivě obrousil jemnějším smirkovým papírem. Vhodně barevným tmelem na dřevo jsem vytmelil nedokonalosti a židli jsem opět přebrousil. Nakonec jsem celou židli namořil lihovým mořidlem a nalakoval do požadovaného odstínu hnědi.

Šumava

Jan Myslík, 8. H

První květnový víkend jsme navštívili s naším obytným autem Národní park Šumava. Ve čtvrtek jsme dorazili na parkoviště v Modravě. Předpověď počasí nebyla zrovna ideální, mělo pršet a měla být docela zima. Na pátek jsme měli v plánu cyklovýlet na Tříjezerní slať. Počasí naštěstí přálo, takže se výlet náramně vydařil. Lehce pršet začalo až po našem příjezdu. Odpoledne jsme se přesunuli do Práší. V sobotu jsme se pěšky vydali na Poledník. Prvních 7 km bylo jen do kopce, ale stálo to za to. Počasí

bylo chladné, ale naštěstí nám opět nepršelo. Po tom, co jsme vyšli na Poledník, jsme se vrátili stejnou cestou dolů a rozhodli jsme se, že půjdeme na Prášilské jezero. Jezero bylo nádherné a neumím ho popsat. Celkem jsme ušli 18 kilometrů. Večer jsme si hráli u auta a také jsme grilovali. Národní park Šumava je bohužel velmi zasažený kůrovcem, stromy jsou zničené, polámané, mrtvé. Na tom stejném místě jsme byli i před třemi lety a můžu říct, že půlka stromů je mrtvá. Ten pohled byl, jako bych vešel do úplně jiného lesa!

